

Nic dwa razy – Łucja Prus

Nic dwa razy się nie zdarza
I zapewne z tej przyczyny
Zrodziliśmy się bez wprawy
I pomrzemy bez rutyny

Choćbyśmy uczniami byli
Najtępszymi w szkole świata,
Nie będziemy repetować
Żadnej zimy ani lata

Żaden dzień się nie powtórzy,
Nie ma dwóch podobnych nocy,
Dwóch tych samych pocałunków,
Dwóch jednakich spojrzeń w oczy

Wczoraj, kiedy twoje imię
Ktoś wymówił przy mnie głośno,
Tak mi było, jakby róża
Przez otwarte wpadła okno

Dziś, kiedy jesteśmy razem,
Odwróciłam twarz ku ścianie
Róża? Jak wygląda róża?
Czy to kwiat? A może kamień?

Czemu ty się, zła godzino,
Z niepotrzebnym mieszasz lękiem?
Jesteś - a więc musisz minąć
Miniesz - a więc to jest piękne

Uśmiechnięci, wpół objęci
Spróbujemy szukać zgody,
Choć różnimy się od siebie
Jak dwie krople czystej wody

Nic dwa razy się nie zdarza

I zapewne z tej przyczyny
Zrodził się bez wprawy
I pomrzemy bez rutyny
Zrodził się bez wprawy
I pomrzemy bez rutyny

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych